

Που είσαι, πάτερ Αυγουστίνε;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Υποφέρει και πάσχει ο λαός μας. Απ’ όλα τα σημεία της χώρας έρχονται τα μηνύματα της συμφοράς. Εδώ ένα εργοστάσιον ασπλάγχχνως κλείει και πετά εις τους δρόμους εκατοντάδας εργατών. Εκεί... ένα μικρόν κατάστημα βιοπαλαιστού κλείει και κρεμά απ’ έξω από την πόρταν πινακίδα με την επιγραφήν: “Κλειστόν λόγω εφορίας”. Δεν έχει να πληρώνη φόρους ο πτωχός, ενώ η φοροδιαφυγή των μεγάλων έχει λάβει τεραστίας διαστάσεις. Ιδρύματα κοινωφελή κινδυνεύουν να κλείσουν... Χιλιάδες άνεργοι νέοι...».

Με τέτοια ζωηρή γλώσσα ο π. Αυγουστίνος ζωγράφιζε τη ζοφερή πραγματικότητα της εποχής του και πρόσθετε: «Προ ημερών εις μίαν και μόνον ημέραν επτά απόπειραι αυτοκτονιών (συνέβησαν), αι οποίαι οφείλονται κυρίως εις οικονομικάς αιτίας, εις πενίαν αφάνταστον, εις αστοργίαν κοινωνίας και κράτους». Τι θα έλεγε ο φλογερός ακρίτας μητροπολίτης σήμερα, που επαναλαμβάνονται οι ίδιες σκηνές;

Καθώς στις 28 Αυγούστου συμπληρώνονται τρία χρόνια από την εκδημία του, η σκέψη και η καρδιά μας αναπολούν τα πύρινα κηρύγματά του -θησαυρισμένα στα

βιβλία του- που έκαναν τον άμβωνα να σείεται και το ακροατήριο να αναρριγεί από παλμό και ενθουσιασμό.

Και είναι πανθομολογούμενο ότι τον αποζητούμε, σήμερα προπαντός που, όπως έγραφε, «τα ήθη ραγδαίως καταπίπτουν· ο κιναιδισμός υψώνει θρασείαν την κεφαλήν του· το παν διαλύεται». Έχουμε επείγουσα ανάγκη από το εγερτήριο σάλπισμά του: «Αι ημέραι ημών ώσπερ αι ημέραι Νώε και Λώτ. Και ο κόσμος παρά τας σαφείς προειδοποιήσεις των Γραφών, παρά τα σημεία των καιρών, ο κόσμος κοιμάται αμέριμνος ενώ η θύελλα έρχεται. Τις θα ξυπνήση; Τις θ' αγωνισθή διά την σωτηρίαν εαυτού και των άλλων;».

Ως νους εγρήγορος παρακολουθούσε τα τεκταινόμενα. Ανυποχώρητος πάντα και ασυμβίβαστος τολμούσε με λεβεντιά να ασκεί κριτική κατά παντός υπευθύνου: «Κράτος και Εκκλησία! Πόσα ηδύνασθε να πράξητε υπέρ του λαού μας και δεν πράττετε!».

Αλλά και ως γίγαντας της Ορθοδοξίας με τη σφενδόνη του πνεύματος πόσα δεν θα έγραφε τώρα και δεν θα ξεσήκωνε τον λαό, γιατί «κύμα αιρέσεων κατακλύζει όλην την πατρίδα μας... Αγών μέγας επίκειται· ο αγών της Ορθοδοξίας κατά των αιρέσεων». Και σε άλλο κείμενό του με ευθυβολία και πατερική σοφία σημείωνε: «Η διαχωριστική γραμμή μεταξύ ορθοδόξων και αιρετικών συνεχώς εξασθενίζει και τείνει να εξαφανισθή, η δε παναίρεσις του οικουμενισμού... τείνει να κατακλύσει την Ορθοδοξίαν».

Πού είσαι, πάτερ Αυγουστίνε, να υψώσεις στεντόρεια φωνή για την άπρεπη και αναιδή εμφάνιση ακόμη και -εν πολλοίς- των εκκλησιαζομένων και να διαμαρτυρηθείς. Με τον πύρινο λόγο του στηλίτευσε το κακό, όπου κι αν το συνάντησε: «Ω κράτος, πως να σε ονομάσω; Άνομον, αμαρτωλόν, μασονικόν, τραγελαφικόν τέρας, πλήρες αντινομιών;... Πατρίς Ελληνική! Συ που εγέννησες σοφούς νομοθέτας, Σόλωνα, Λυκούργους, Ιουστινιανούς, εις τα χέρια ποίων ανθρώπων έπεσες; Να εκδίδουν Νόμους, τους οποίους δεν διστάζομεν να ονομάσωμεν προαγωγούς – μαστρωπούς που κρατούν το φανάρι και δεικνύουν εις την Νεολαίαν μας την οδόν του εκφυλισμού. Νόμοι προστάται της ανηθικότητος!»

Σήμερα που «ο γάμος διαλύεται, τα στέφανα ποδοπατούνται, τα παιδιά ρίπτονται εις τους δρόμους και... η γη της Ελλάδος σείεται», χρειαζόμαστε τον διάτορο ως από βροντής λόγο του, για να υπερασπίσει την κλυδωνιζόμενη οικογένεια: «Φόνου χειρότερον η διάλυσις μιας οικογενείας. Και μόνον φόνου; Άδης κακών το διαζύγιον». Και λέγοντας «τα σύκα σύκα και την σκάφην σκάφην» για τον πολιτικό γάμο, ο οποίος διαρκώς υποσκελίζει τον εκκλησιαστικό, κήρυττε: «Εξ επόψεως ορθοδόξου χριστιανικής... ιερών κανόνων και εντολών του Θεού είνε πορνεία και

μοιχεία. Και διά να ομιλήσωμεν λαϊκώτερον, ο τοιούτος γάμος, στερούμενος πάσης ευλογίας της Εκκλησίας, είνε, κύριοι, γαϊδουρόγαμος!!».

Συνήθιζε να ζυγίζει την ευσέβεια και το επίπεδο της πνευματικότητας ενός τόπου με τον αγιασμό της Κυριακής ημέρας· τώρα, που ανίερα και σκοτεινά κέντρα βεβηλώνουν την τήρησή της, ακούγεται διαχρονική και άκρως επίκαιρη η φωνή του: «Μόνον άνθρωποι με εβραϊκήν και μασονικήν ψυχήν θέλουν να γίνωνται τα παζάρια τας Κυριακάς...

Εάν θέλη (ο λαός) να δυστυχήση και να πεινάση, ένας προς τούτο ασφαλής τρόπος υπάρχει· και αυτός είναι ν' ανοίγη τα καταστήματα την Κυριακήν και να εργάζεται. Τα κέρδη της ημέρας αυτής δεν είναι ευλογία, αλλά κατάρρα, αλλά φωτιά που καίει το παν. Ιστόν αράχνης υφαίνουνουν οι τας Κυριακάς εργαζόμενοι».

Αδιαφορώντας για το όποιο κόστος, είχε την παρρησία να στηλιτεύσει: «Η μασονία είναι λίαν επικίνδυνος, διότι, ενώ το σύστημα αυτό εν τη εσχάτη αναλύσει του είναι Σατανάς, εν τούτοις αποκρύπτει τους καταχθονίους σκοπούς του και παρουσιάζεται ως άγγελος φωτός». Ακόμη και προς την «ανωτάτη κορυφή του Έθνους» απηύθυνε το ερώτημα: «Βασιλεύ! Είσθε μασόνος;». Πόσα άρθρα και βιβλία θα έγραφε σήμερα για τους υψηλά ισταμένους-μέλη της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ και των παρόμοιων σχημάτων!

Με το προφητικό του βλέμμα διέκρινε την απειλή του τρίτου παγκόσμιου πολέμου και προειδοποίησε· «θα υπερβή εις φρίκην πάντα προηγούμενον πόλεμον... Η ειρήνη κρέμαται από μίαν λεπτήν κλωστήν. Η ανθρωπότης αγωνιά».

Ωστόσο υπάρχει ελπίς αποτροπής του κακού· αρκεί μόνον να ακολουθήσουμε τη σωτήρια πρόσκλησή του: «Νινευϊτικής μετανοίας έχομεν και ημείς ανάγκην, αδελφοί Έλληνες. Ούτω και μόνον θα σωθώμεν... Ω Κύριε! Έλεος εις την Πατρίδα μας, έλεος εις την οικουμένην όλην».

Ας έχουμε την ευχή του.

Ευδοξία Αυγουστίνου,

Φιλόλογος – Θεολόγος

Πηγές: Τα βιβλία του π. Αυγουστίνου:

- Τα σημεία των καιρών -Σφενδόνη Α΄- Β΄
- Έλεγχος
- Βασιλεύει το αγκάθι

Αναδημοσίευση από: Περιοδικό Απολύτρωσις, Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2013.
Σελ. 216-218.